

A magyar baloldalt a liberális szellemi holdudvar tette tönkre

2015 július 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Bármit tesz a magyar kormány, azt liberális alapon bírálja: cigányellenességgel vádolja a kormányt – amúgy teljesen alaptalanul –, és nem fogja fel, hogy saját szavazóbázisának komoly problémái vannak a cigányokkal.

Aki túl közelr?l nézi a dolgokat, könnyen úgy jár, hogy az el?tte tornyosuló fáktól nem látja az erd?t. Aki a mindennapok politikai csatározásaira figyel, annak úgy t?nhet, hogy a magyarországi párttámogatási arányok folyton változnak. Ezzel szemben a valóság az, hogy az elmúlt öt évben meglehet?s stabilitást mutatnak: a biztos pártválasztók b? kétharmada a jobboldalt, sz?k egyharmada a liberális baloldalt támogatja. A mozgások csak e két nagy tömbön belül zajlanak.

Ez egyáltalán nem szükségszer? jelenség, Európa nyugati felén a bal-jobb megosztottság nagyjából kiegyensúlyozott. A harmadik er?, a liberálisoké és a zöldeké pedig nem szükségszer?en húz a baloldalra, esetenként jobboldali vezetés? koalícióban is szerepet vállalnak. Európa politikai értelemben évtizedek óta háromosztatú: szocialista-szociáldemokrata, konzervatív és liberális-zöld er?csoportok versengenek. Az utóbbiak szinte sehol sem rendelkeznek önálló kormányzásra vagy kormánykoalíció vezetésére alkalmas támogatással, ezért a verseny rendszerint azon d?l el, hogy a két nagy pólus, a jobb és a bal pártjainak alkalmanként mennyit sikerül a harmadik oldal szavazói, pártjai közül megnyerniük maguknak.
Magyarország 1990-ben ugyanebben a felállásban vágott neki a többpárti demokráciának.

Az els? szabad választást az utódpárttól elfordult baloldali szavazók jelent?s részét is megnyerni képes jobboldal nyerte meg, mellettük er?s liberális párt jött létre, de a szocialisták is túlélték a rendszerváltást. A hatalom három bástyája, a jobboldali, a baloldali és a liberális közül Antall kormánya teljesen birtokolta a jobbot, az SZDSZ a liberálist, miközben a bal visszahúzódott saját falai közé.
1994-re, mint tudjuk, fordult a helyzet.

A liberális értelmiségi hátország szakadatlan támadásai következtében a jobboldal összeomlott, a szocialisták visszahódították a saját szavazóikat, és megszerezték a liberális párt támogatását. Horn Gyulának a három er?centrum közül kett?, vele a parlamenti kétharmad a birtokába került.

Ezzel azonban – noha akkor aligha érzékelte bárki is – a magyar baloldal csapdába került. A váratlan és elsöpr?

siker máig ható, végzetes tévedésbe ejtette a magyar baloldali és liberális értelmiséget: az a meggy?z?désük alakult ki, hogy a jobboldal legy?zéséhez a liberális attit?d az egyedül biztos módszer.

Horn Gyula, a máig utolsó sikeres, valóban baloldali politikus sem volt elég ravasz és er?s ahhoz, hogy a liberális értelmiségi holdudvar nyomásának ellenálljon. Miközben megszólalásaiban a klasszikus, demagógiától sem mentes baloldali elveket képviselte, a baloldali szavazótábor nyelvén beszélt, elt?rte, hogy a gazdaságban neoliberális fordulat következzék, és a kultúra minden jelent?s pozícióját a liberálisok foglalják el.

Akik rendületlenül folytatták a politikájukat. Minthogy az MDF (és a KDNP) összeomlása után a jobboldalon a Fidesszel és a Kisgazdapárttal találták szemben magukat, liberális arzenáljukat azokkal szemben vetették be. Az 1998-as vereséget lényegében csak kisiklásnak, politikai balesetnek tekintették, és minthogy már a következ?, 2002-es választásokon sikerült visszaszerezniük a hatalmat, komolyan fel sem vet?dött, hogy a politikájukon változtatni kellene. És még 2006-ban is gy?zni tudtak – ugyan mi késztette volna ?ket arra, hogy újragondolják a koncepciójukat? Ha id?nként döcögve is, de m?ködött a gépezet.

Hogy 2010-ben miért szenvedtek akkora vereséget, kinek mi volt abban a felel?ssége, ezt már sokan sokféleképpen elemezték. Szempontunkból az a lényeges kérdés, hogy a baloldali politikai elit milyen következtetést vont le bel?le. Az elmúlt öt, de különösen az elmúlt egy év azt bizonyítja, hogy ha felejtettek is, de tanulni nem tanultak semmit. Pontosan ugyanazon a sínen zakatolnak, amelyen két évtizede.
Ismételjük: 1994-ben az a meggy?z?désük alakult ki, hogy a jobboldal legy?zéséhez a liberális attit?d a biztos módszer. És emellett máig rendületlenül kitartanak. Pedig a szavazóknak szerte Európában legföljebb egyharmada, egynegyede liberális. A többi nem az.

Az elmúlt húsz évb?l szinte nincs olyan társadalmi ügy, amelyben a baloldal ne a liberális álláspontot képviselte volna. Horn Gyula miniszterelnökként még megengedte magának, hogy egyszer-egyszer a liberálistól világosan különböz? álláspontot képviseljen – de azóta senki arról a térfélr?l.

A cigánykérdés iskolapéldája ennek a jelenségnek. Emlékszünk a miskolci rend?rkapitány esetére: az amúgy baloldali f?tiszt egyszer ki találta mondani azt, amit a legtöbb miskolci gondol, amire az egész baloldal elhatárolódott t?le. Vele pedig a saját szavazóitól. De szinte mindegy, milyen közéleti kérdést veszünk el?. A magyar baloldal a globalizációról, a t?ke hatalmáról, a piaci versenyr?l, a családról, az egyházakról mind-mind liberális álláspontot képvisel, és a kormány politikáját liberális érvekkel támadja.

A jelenség legújabb példája az úgynevezett plakáthábor?, tágabb értelmezésben a bevándorlás ügye. A migráció Európa egyik legéget?bb problémája, amelyre sokféle válasz lehetséges. E válaszok közül az egyik a liberális – a magyar baloldal a széls?ségekig menve ezt képviseli, a kormány kritikáját innen támadja.
Pedig a választóknak legalább a kétharmada nem így gondolja. A baloldal teljes mellszélességgel fordul szembe a plakátkampánnyal – csakhogy a baloldali törzsszavazók legalább annyira félnek az idegenekt?l (lásd december 5.), mint a jobboldaliak.

Az egész baloldali politikai elit benne szorong a liberális nagyvárosi enklávéban, és szavazótáborának egyre kevésbé van kedve követni ?ket. Az ajkai, dorogi, komlói, ózdi baloldali szavazók a lelkük mélyén egyetértenek minden szóval, ami a kék plakátokon olvasható, és bár továbbra sem szeretik a Fideszt, egyre kevésbé érzik úgy, hogy a baloldali pártok vezet?i velük egy nyelvet beszélnek.

A baloldalt azonban megtéveszti a saját szellemi holdudvara, médiamunkásai és külföldi barátai. A magyar baloldal a baráti, liberális tapsok el?tt hajlong, és nem érti, itthon miért nem ér el sikereket. Bármit tesz a magyar kormány, azt liberális alapon bírálja: cigányellenességgel vádolja a kormányt – amúgy teljesen alaptalanul –, és nem fogja fel, hogy saját szavazóbázisának komoly problémái vannak a cigányokkal. További melegjogokat követel, és nem érti, hogy a saját szavazóbázisa ezt túlzásnak tartja. Idegengy?lölettel vádolja a kormányt, és nem fogja fel, hogy a saját szavazói sem akarnak afgán menekülttábort a szomszédságukban. Külföldre szaladgál bepanaszolni a magyar kormányt, és nem érti, hogy ezzel saját szavazóit is megsérti a magyarságukban.

A magyar baloldalt a liberális szellemi holdudvar tette tönkre, és az tartja fogságban ma is. Nem is szabadul onnan, amíg saját, baloldali, szociáldemokrata értelmisége nem támad. Ennek viszont ma még semmi jele.

Bencsik Gábor

A szerz? újságíró

www.napigazdasag.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló